

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa K. U.
przeciwko B. K., J. K. i A. K.
o ustalenie, że służebność wygaśa,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 19 września 2007 r., sygn. akt III Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powódki na rzecz pozwanych 300 (trzysta) zł kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 19 września 2007 r. Sąd Okręgowy w Ł. zmienił uwzględniający powództwo wyrok Sądu Rejonowego w Ł., wydany w prawie z powództwa K. U. przeciwko B. K., J. K. i A. K. o ustalenie wygaśnięcia służebności drogi koniecznej, [sygn. akt II C (...)], w ten sposób, że oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Skargę kasacyjną od tego wyroku wniosła powódka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sprawa o ustalenie, że służebność drogi koniecznej wygaśa – w przeciwieństwie do rozpoznawanej w trybie nieprocesowym sprawy o ustanowienie tej służebności (art. 626 k.p.c.) – należy do procesu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1969 r., III CRN 464/68, OSNC 1969, nr 12, poz. 230). To oznacza, że dopuszczalność skargi kasacyjnej w tej sprawie podlega ocenie na podstawie art. 398² § 1 k.p.c. i zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia. Tego stanowiska nie podważa – wbrew zapatrywaniu

skarżącej – zawarty w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 1997 r., I CZ 29/97 (niepubl.) pogląd, że w sprawie o ustanowienie drogi koniecznej (art. 145 k.c.) dopuszczalność kasacji nie zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia. Został on bowiem wyrażony na tle innego stanu faktycznego (rozpoznawanej w trybie nieprocesowym sprawy o ustanowienie drogi koniecznej) i prawnego (dotyczył dopuszczalności kasacji).

Oznaczona w skardze kasacyjnej powódki wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 5000 zł. Zatem skarga – ze względu na nieosiągnięcie przewidzianego w art. 398¹ § 1 k.p.c. progu wartości przedmiotu zaskarżenia (niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych) – podlegała już odrzuceniu przez Sąd drugiej instancji jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz art. 98 w związku z art. 391 § 2 i art. 398²¹ k.p.c.).